č. 7782.

Cesty. — Stavební právo (Čechy): * Zrušení veřejné obecní komunikace v zastavěném území obce řídí se podle ustanovení stavebního řádu (§§ 4 a 5) a nikoli podle § 20 konkurenčního zákona silničního z 12. srpna 1864 č. 46 zem. zák. česk.

(Nález ze dne 27. února 1929 č. 4.094.)

Věc: Karel O. a spol. ve Z. (adv. Dr. Ludv. Souček z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. obec Z. adv. Dr. Otakar Krouský z Prahy) o zrušení veřejné komunikace.

Výrok: Stížnost Jana A. se odmítá jako nepřípustná. Jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 30. března 1926 usneslo se obecní zastupitelstvo v Z. postoupiti Františku B. směnou za pozemek postupovaný jím u příležitosti přestavby jeho domu k rozšíření hlavní ulice v Z. část uličky č. kat. . . ., která v regulačním plánu bez námitek schváleném zakreslena není a tím práva veřejnosti pozbyla, a tím ji uzavříti.

Odvolání, jež z usnesení toho podali Karel O. a spol., žal. úřad nař. rozhodnutím v cestě instanční jednak odmítl jako nepřípustné, jednak je zamítl jako bezdůvodné.

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Aby bylo lze posouditi důvodnost stížnosti, slušelo nejdříve zjistiti obsah nař. rozhodnutí. Tímto rozhodnutím byl především odmítnut rekurs st-lů proti usnesení obecního zastupitelstva z 30. března 1926, aby ulička č. kat. . . . byla zrušena. Tento svůj výrok založil žal. úřad předně na skutečnosti, že o zrušení této uličky bylo rozhodnuto již pravoplatným plánem polohy, v němž ulička tato není zakreslena, takže sporné usnesení obecního zastupitelstva není ničím jiným nežli realisací pravoplatného plánu polohy.

Pro svůj výrok uvádí žal. úřad ovšem ještě další důvod, avšak činí tak jen in eventum. Proto mohl by se nss zabývati tímto dalším důvodem jen v tom případě, kdyby první a hlavní důvod, na němž žal. úřad své rozhodnutí založil, nebylo lze uznati správným.

Stížnost popírá, že o zrušení sporné uličky bylo potvrzeným plánem polohy rozhodnuto, a snaží se své stanovisko opříti jednak o obsah plánu polohy, kde ulička škrnuta není, jednak o právní názor, že ke zrušení uličky jest zapotřebí zvláštního řízení o zrušení veř. komunikace, tedy řízení podle § 20 konkurenčního zák. silničního z 12. srpna 1864 č. 46 z. z. česk., jež provedeno nebylo.

Leč ani v tom ani v onom směru nemohl nss stížnosti přisvědčiti. Pokud jde o regulační obsah plánu polohy, je z kopie ke spisům přiložené a co do správnosti nepopřené jasně patrno, že řečená ulička je v plánu polohy vskutku vypuštěna, neboť její ústí do hlavní komunikace je uzavřeno zakreslenou čarou regulační. Pokud pak jde o právní význam plánu polohy, stačí ukázati na stálou praxi, uznanou již konstantní judikaturou ss-u (srov. na př. nál. Budw. 65/01, 4645/06, 10.140/14, 10.797/15), jež důsledně hájí názor, že regulace ulic v zastavěném úze-

mí náleží výlučně k předmětům upraveným ve stav. řádu, a že zák. silničního nelze tu používati. Poněvadž pak k regulacím podle § 2 stav. řádu česk. náleží zcela nepochybně i zrušení ulic existentních (což bylo výslovně již v nál. Budw. A. 65/01 zdůrazněno), nemůže býti o tom pochybnosti, že i v daném případě bylo vypuštěním uličky v plánu polohy o zrušení její veřejnosti platně rozhodnuto.

Nss neshledal důvodu, aby se od této ustálené praxe odchýlil, a to již proto nikoli, že by jinak jedna a táž otázka podléhala dvojímu řízení, prováděnému různými úřady, jež by na konec v téže věci mohly dospěti k výsledkům divergentním, což byl by stav, jaký zákonodárce zamýšleti nemohl. Tím padají veškeré námitky, jež se týkají zrušení sporné uličky, a není proto třeba zabývati se dalším důvodem, jejž žal. úřad pro odmítnutí instančního rekursu uvedl, neboť i kdyby důvod tento nebyl shledán správným, nemohlo by to na věci nic změniti.

Zbývá jen ještě druhý výrok žal. úřadu, kterým byly zamítnuty námitky st-lů proti zcizení plochy zrušením uličky povstalé, tedy proti zcizení části obecního majetku nemovitého. Přejíti slušelo námitku zástupcem st-lů teprve při veř. úst. líčení vznesenou, a tedy nepřípustnou, že zcizovaná plocha měla býti oceněna jako pozemek stavební, když uička byla pravoplatně zrušena. Námitky v písemné stížnosti obsažené, které směřují i proti této části nař. rozhodnutí, byly by ovšem mohly býti formulovány v ten smysl, že usneseným zcizením obecní nemovitosti budou dotčeny hospodářské zájmy obce, a tím nepřímo i zájmy a práva poplatníků. Stížnost byla by mohla tvrditi, že hospodářský zájem obce žádá, aby tato plocha zcizována nebyla, nebo že pozemek směnou za tuto plochu získaný nemá s ním ekvivalentní hodnoty a pod. Leč nic takového námitky v písemné stížnosti obsažené netvrdí, nýbrž uplatňují zase jen zájmy komunikační, vyřešené již pravoplatně plánem polohy, a jdou tedy — pokud jsou namířeny proti hospodářské stránce transakce — úplně mimo.

Č. 7783.

Učitelstvo: Kdy začíná služební doba učitele s hlediska § 38 zák. č. 104/1926?

(Nález ze dne 2. března 1929 č. 4193/27.)

Věc: Vavřinec L. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyměření služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dekretem ošr-y v Ch. z 29. září 1897 byl st-l ustanoven zatímním učitelem ve službě školské, kterouž nastoupil dne 1. října 1897, vykonav dne 29. září 1897 drahou a pěšky cestu do svého působiště a přihlásiv se dne 30. září 1897 u předsedy mšr-y a u správce školy k nastoupení služby.

Proti dekretu min. škol. z 1. září 1926, provádějícímu st-lovo přeřadění do nových platů po rozumu zák. č. 104/26 a započítavšímu st-li ke dni 1. ledna 1926 služby školní 30 let, 9 měsíců, okrouhle na celá půlletí 30 let, 6 měsíců, podal st-l dne 3. října 1926 námitky